Duâlarımız âlem-i berzaha nasıl ulaşır?

Mehmet Bey: “Ölenlerimiz için Kur’ân okumak özellikle Yasin Sûresi’ni okumak caiz midir? Yoksa bid’at mıdır? Ölenlere Kur’ân okunmaz diyenler var!”

ÖLENLERİMİZE DUÂ EDERİZ

Kur’ân ölülere inmedi. Bu tamam. Dirilerin ölü hükmündeki kalplerini diriltmek üzere indi. Fakat ölüler de Allah’ın kulları ve onlar da Allah kelâmının feyzine ve saadetine muhtaçtırlar. Bilhassa Müslüman ölülerin, hassaten hayatlarında Kur’ân’ı kendilerine rehber edinmiş, Kur’ân’dan tefeyyüz etmiş, Kur’ân’ı öğrenmiş ve öğretmiş kimselerin, öldükten sonra Kur’ân’ın feyiz ve sevabından mahrum kalmaları düşünülebilir mi?

Kur’ân’ı ölüler için değil, kendimiz için okuruz; sevabını ölenlerimize bağışlarız. Ölenlerimize duâ ederiz, onlar için rahmet-i Rahman isteriz, günahlarından mağfiret olmalarını dileriz, varsa azaplarının hafifletilmesini niyaz ederiz, varsa sıkıntılarının giderilmesini talep ederiz, ifa ettiğimiz ibadetlerin, yaptığımız hayır ve hasenatın, okuduğumuz Kur’ân’ın sevap ve feyzini bağışlarız. Bu duâlar ve bağışlamalar, ölenlerimizin bizim üzerimizdeki haklarıdır. Ve elbette bu bid’at değildir, kaynağını Kur’ân’dan ve sünnetten alırlar.

DİN İTİDALDİR

İfrata da, tefrite de lüzum yok. Din orta yoldur ve itidaldir. Biz orta yolu idrak etmekle yükümlüyüz. Yoksa her şey için ifrat ve tefrit söz konusudur, her meseleyi cerbeze konusu yapmak mümkündür, her şeyi içinden çıkılmaz bir kargaşa haline getirmek zor değildir, marifet de değildir.

Elbette Kur’ân ölülere inmedi.

Ve elbette Kur’ân’ı ölenlere tahsis etmek ve onu rehber edinmemek, cahilce bir bahtsızlıktır.

Ve şüphesiz Kur'ân'ı sadece ölenimiz olduğunda hatırlamak, onun dışında ona müracaat etmemek, ona el uzatmamak, onu işlerimizde hakem, amellerimizde kılavuz, hayatımızda ölçü kılmamak, onu iki hayatımız için hakikat kaynağı bilmemek, onu rehber edinmemek, onunla gülüp onunla ağlamamak, ehl-i hakîkati ağlattıracak bir gaflet halidir.

Elbette Kur'ân'la önce kendi kalplerimizi diriltmemiz lâzım. Ve Kur'ân'ı kendi kalplerimizin hastalığı için şifa kaynağı yapamamışken, onu ölenlerimize istimdat kaynağı yapmaya çalışmamız, elbette acınacak halimizin resmidir.

Ama bütün bunlar demek değildir ki, ölenlerimize bir buket duâ göndermek için, Allah kelâmından tefeyyüz ve istimdat etmeyelim.

MANEVÎ TELSİZLER VAR

Kur'ân'ı mutlaka kendimizi muhatap alarak okuyacağız; ama onun feyiz ve sevabını ölenlerimize de bağışlarsak bir şey kaybetmeyiz. Bilâkis bundan inşallah hem biz, hem de ölenlerimiz kazanırlar. Bu hususta kaynaklarımızda da yeterli teşvik ve tavsiye mevcuttur.

Meselâ Kur'ân'da şu duâ örneği vardır: "Onlardan sonra gelenler; Rabbimiz! Bizi ve bizden önce inanmış olan kardeşlerimizi bağışla…."1

Peygamber Efendimiz de (asm) şöyle buyurmuştur: "Ölülerinize Yasin Sûresi'ni okuyunuz."2

Bediüzzaman Hazretleri okunan bir Fatiha'nın veya bir Yasin'in ölenlerimize nasıl ulaştığını hikmetleriyle şöyle açıklıyor: "Fâtır-ı Hakîm nasıl ki unsur-u havayı kelimelerin berk gibi intişarlarına ve tekessürlerine bir mezraa ve bir vasıta yapmış. Ve radyo vasıtasıyla bir minarede okunan ezan-ı Muhammedî (asm) umum yerlerde ve umum insanlara aynı anda yetiştirmek gibi; öyle de, okunan bir Fâtiha dahi, meselâ umum ehl-i İmân emvâtına aynı anda yetiştirmek için hadsiz kudret ve nihayetsiz hikmetiyle mânevî âlemde, mânevî havada çok mânevî elektrikleri, mânevî radyoları sermiş, serpmiş, fıtrî telsiz telefonlarda istihdam ediyor, çalıştırıyor. Hem nasıl ki bir lâmba yansa, mukabilindeki binler aynaya, her birine tam bir lâmba girer. Aynen öyle de, bir Yâsin-i Şerif okunsa, milyonlar ruhlara hediye edilse, her birine tam bir Yâsin-i Şerif düşer."3

OKUYALIM VE BAĞIŞLAYALIM

Öyleyse, okuduğumuz Kur'ân hürmetine, ölenlerimiz için mağfiret dileyelim,

dünyamız için barış ve huzur isteyelim, Müslümanlar için ferahlık ve aydınlık dileyelim, günahlarımızın affını isteyelim, umduklarımıza nail olmayı ve korktuklarımızdan emin olmayı talep edelim. Ve Kur'ân'a öyle bir gönül verelim ki, o bizim hem dünyamız için, hem âhiretimiz için, hem kendimiz için, hem ölenlerimiz için ebedî necat vesilemiz ve kurtuluş vesikamız olsun.

Dipnotlar:

1- Haşr Sûresi: 10.
2- Ebu Davud, Cenaiz, 24; İbni Mace, Cenaiz, 4; Müsned, 5:26.
3- Şuâlar, s. 589.